

27.04.2020

Gramy w zielone

- Zabawa na powitanie. N. proponuje dzieciom zabawę w zielone. Pyta: Grasz w zielone? Dzieci odpowiadają: Gram. N. pyta: Masz zielone? Dzieci odpowiadają: Mam, po czym pokazują na swoim ubraniu kolor zielony. (Jeśli ktoś nie ma na ubraniu koloru zielonego, wskazuje go na ubraniu innego dziecka). W następnej kolejności dzieci poszukują koloru zielonego w sali przedszkolnej, np. wśród zabawek.

Karta pracy, cz. 4, nr 72, Dzieci: – opowiadają, co dzieje się na obrazku, – wskazują na obrazku wszystko w kolorze zielonym, – zastanawiają się, dlaczego Ada boi się żaby, – opisują za pomocą określeń przymiotnikowych wygląd żaby,

– słuchają tekstu czytanego przez 5-latkę,

– czytają tekst umieszczony pod obrazkiem.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – żaba. N. pyta: Jakie zwierzę Olek pokazywał Adzie na łące? Dzieci odpowiadają: Żabę. • Analiza i synteza słuchowa słowa żaba. Dzieci dzielą słowo żaba na głoski. Liczą, ile jest w słowie żaba sylab, a ile głosek. Wymieniają kolejno wszystkie głoski. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę ż słychać na początku, na końcu oraz w środku słowa. N. zwraca uwagę, że głoska ż na końcu wyrazu często jest słyszana jak głoska sz, np. w słowie garaż. Aby się przekonać, czy wybraliśmy dobre słowo, warto powiedzieć: jeden garaż, dwa garaże.

- Karty pracy, cz. 4, nr 72 (kontynuacja). Dzieci: – zwracają uwagę na podział słowa żaba na sylaby, na głoski oraz na samogłoski i spółgłoski. • Karty pracy, cz. 4, nr 73. Dzieci: – dzielą na głoski nazwy zdjęć, rysują pod nimi odpowiednią liczbę okienek, – czytają sylaby i wyrazy, – rozwiązują rebusy, – czytają wyrazy, zaznaczają w nich kolorem niebieskim litery ż, Ż.

Karta pracy, cz. 4, nr 74, – czytają tekst umieszczony pod obrazkiem, – odpowiadają na zadawane przez N. pytania związane z przeczytanym tekstem, np. Gdzie stoi kogut? Co robi indyk? Gdzie leży kot? Gdzie idą ptaki?, – kreślą kształty liter pisanych ż, Ż w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegów/koleżanek, – piszą litery ż, Ż po śladzie, a potem – samodzielnie.

Nauka piosenki „Dziadek fajną farmę miał”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=30nw6AtuGiQ>

28.04.2020

Mieszkańcy wiejskiego podwórka

Kolorowanie rysunku, Dzieci kolorują rysunek przedstawiający wiejskie podwórko.

Karta pracy, cz. 4, nr 75, – kolorują koła z sylabami tworzącymi dany wyraz na ten sam kolor, – czytają sylaby, dokonują syntezy i odczytują wyrazy, – piszą litery ż, Ż po śladach, a potem – samodzielnie.

- Inscenizacja wiersza A. Widzowskiej Kogutek.

Obudziło się słońeczko, zaświeciło tuż nad rzeczka i promyczkiem pac! kogutka. – Wstawaj, śpiochu! Piej! Pobudka! Dzieci wołają: – Wstawaj! Lecz kogucik oczy mruży, chciałby pospać trochę dłużej... – Niech zwierzęta zbudzi kotek, który słodko śpi za płotem. Kot przeciąga się na ganku. – Lubię miauczeć o poranku... Jak nie piśnie: – Miauuu! Pobudka! Na to przybiegł pies z ogródka. Warknął: – Słyszę kocie piski! Aż mi kość uciekła z miski! Hau! Hau! To najlepszy budzik, nawet świnki śpiochy zbudzi! Świnki wyszły na podwórze. – My też chcemy śpiewać w chórze! Miauczki, szczeki, kukuryki zamieniamy w śliczne kwiki! Wtem pojawił się kogucik.

– Proszę więcej się nie kłócić! Kto jest mistrzem przebudzanek? Niech rozstrzygnie pan baranek! Baran rzekł: – Przestańcie skrzeczeć! Budzik może tylko beczeć! Beeee! I beeee! Każdego ranka, więc głosujcie na baranka! Przydreptała krówka w łaty. – Ja zamuczę! Kto jest za tym? Muuuu tak miłe jest dla uszka, że obudzi w mig leniuszka! Przyczłapały żółte kaczki, białe gąski i kurczaczki. Wszyscy chcą od rana gdakać, pisać, gęgać albo kwakać! Dość miał kogut tego krzyku. Zapiał głośno: – Kukuryyykuuu! Wiecie, kto nas będzie budzić? Zwykły elektryczny budzik.

N. pyta: Jakie zwierzęta występowały w przedstawieniu? Jaki problem miały zwierzęta? Jakie zdanie miały zwierzęta na temat porannej pobudki? Jak zakończyła się ta historia? Następnie dzieci kolejno losują z pojemnika zdjęcia zwierząt występujących w przedstawieniu. Wymieniają ich nazwy. N. pyta np.: Gdzie mieszka krowa? Dzieci odpowiadają. W ten sposób nazywają domy wszystkich zwierząt występujących w przedstawieniu.

Karty pracy, cz. 4, nr 76–77, – odszukują wśród naklejek nazwy: owce, krowy, konie, kury, indyk, kogut; – naklejają je przy odpowiednich obrazkach zwierząt, – nazywają pozostałe zwierzęta, – opowiadają, co dzieje się na obrazku,

– czytają tekst, – naśladują głosy zwierząt z wiejskiego podwórka.

Nauka piosenki „Dziadek fajną farmę miał”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=30nw6AtuGiQ>

29.04.2020

Zwierzęta z wiejskiego podwórka i ich dzieci

- Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Kaczęta, prosięta... konięta? Książka (s. 62–65) dla każdego dziecka. Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce i słuchają opowiadania czytanego przez N.

Olek, Ada i dziadkowie odwiedzili ciocię Anielę. Ciocia mieszka na wsi, daleko od miasta. Ma tam własne gospodarstwo. Olek był kiedyś u cioci i zaprzyjaźnił się ze żrebakiem. Nie mógł się doczekać, kiedy zobaczy go ponownie. Ada jechała tam po raz pierwszy. Cieszyła się, że będzie mogła głaskać i karmić zwierzęta, które hoduje ciocia. Kiedy tylko stanęła na podwórku, wykrzyknęła: – Mogę pogłaskać owieczkę? Ciocia zatrzymała ją w ostatniej chwili. – Lepiej nie, to baran z twardymi rogami, nie lubi głaskania. Ada zrobiła krok w tył, ale już po chwili biegła przez podwórko. – Olek! Ciocia ma łabędzie! – piszczała zachwycona. – Oj, Ado, Ado, to nie łabędzie! To gęsi! Olek aż za brzuch się złapał. Gęsi rozbiegły się w cztery strony świata, za to gąsior wyciągnął długą szyję, zasyczał groźnie i złapał dziobem za sznurowadło u buta Ady. – Ty łobuzie, nie strasz mi gości – skarciła go ciocia.

Wzięła Adę za rękę. – Chodźmy do kurnika. Zobaczysz kury i malutkie kurczęta. Jest też gęś z gąsiętami i kaczka z kaczkami. Będziesz mogła je głaskać bez problemów. Olek skrzywił się. Wolałby od razu pobiec do żrebaka. Dziadek musiał się tego domyślić, bo powiedział: – Ada pójdzie z ciocią, babcia odpocznie w domu po podróży, a my zajrzemy do stajni. Do koni i żrebaków. Kiedy po godzinie wszyscy wrócili do domu, dzieci zasypały babcię opowieściami o swoich przygodach. – Żrebak się do mnie uśmiechnął! Poznał mnie! Pokazał wszystkie zęby w uśmiechu i zawołał „I-haa!”. To na pewno znaczyło „dzień dobry”! – mówił uradowany Olek. – A mnie pocałowało prosię – chwaliła się Ada. Ciocia potwierdziła. Gdy Ada pogłaskała wszystkie dwadzieścia kurcząt, dziesięć gąsiąt i pięć kacząt, poszły do chlewni. „Tutaj są świnię z prosiętami”, uprzedziła ją ciocia. Wzięła jedno różowe prosię na ręce i podsunęła Adzie do pogłaskania. Prosię, niewiele myśląc, trąciło Adę noskiem w policzek i chrząknęło. Ada była zachwycona. Potem odwiedziła owce z owieczkami i barankami. Nie odważyła się jednak na ich pogłaskanie, chociaż ciocia zapewniała, że owcze dzieci, nawet te z małymi różkami, nie są groźne. Później, już razem z dziadkiem i Olkiem, poszli do obory, do krów i cieląt. Co się tam wydarzyło, tego dzieci nie opowiedziały. Zdradzę wam w tajemnicy, że jedna z krów pacnęła Adę ogonem w nos. – Nic nie mówicie o krowach? – zdziwiła się babcia. – Bo krowie ogony brzydko pachną – wyjaśniła Ada, krzywiąc się przy tym okropnie. – A wiesz, czego się dziś nauczyłam? – pospiesznie zmieniła temat. – Posłuchaj: dziecko kury to kurczątko, gęsi – gąsiątko, kaczki – kaczątko, świnki – prosiątko, konia – koniątko, a krowy – krowiątko – wyliczyła. Ciekawe, dlaczego ciocia, dziadkowie i Olek śmiali się długo i głośno. • Rozmowa na temat opowiadania. Książka (s. 62–65) dla każdego dziecka. Dzieci przyglądają się obrazkom w książce i opowiadają o wizycie Olka i Ady na wsi. Czytają tekst umieszczony pod obrazkami (6-latk).

Karta pracy, cz. 4, nr 78, Dzieci: – łączą zdjęcia mam ptaków hodowanych na wsi z obrazkami ich dzieci,

– piszą x pod wyrazem tak, jeśli zdanie jest prawdziwe, – pisze x pod wyrazem nie, jeśli zdanie jest fałszywe.

Karta pracy, cz. 4, nr 79, Dzieci: – łączą zdjęcia dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka ze zdjęciami ich dzieci, – przypominają sobie, że te zwierzęta to ssaki, – nazywają mamy i ich dzieci, – kończą rysować koguciki według wzoru, a potem je kolorują.

Nauka piosenki „Dziadek fajną farmę miał”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=30nw6AtuGiQ>

30.04.2020

Człowiek i zwierzęta

- Wykonanie makiety W wiejskiej zagrodzie. Lepienie zwierząt z plasteliny. Dla każdego dziecka: plastelina, tektura lub sztywny karton, krepina: zielona i niebieska, nożyczki, klej, papier kolorowy. N. zachęca dzieci do wykonania makiety W wiejskiej zagrodzie. Dzieci oklejają tekturę zieloną krepiną. Lepią z plasteliny sylwetki zwierząt z wiejskiego podwórka. Zastanawiają się, w którym miejscu je umieścić. Wykonują inne, potrzebne elementy wiejskiego podwórka (np.: płot, koryto dla świnek, staw dla kaczek, drzewa, kwiaty) według własnych pomysłów.

Karta pracy, cz. 4, nr 80, Dzieci: – rysują po śladach od zwierząt do produktów, które dzięki nim otrzymujemy, – nazywają zwierzęta i produkty, – kolorują rysunki, – rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Karta pracy, cz. 4, nr 81, dzieci – czytają tekst,

– oglądają obrazki, – słuchają wypowiedzi 5-latków na temat obrazków, – rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Nauka piosenki „Dziadek fajną farmę miał”

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=30nw6AtuGiQ>